

Tekstenboek

GEDICHTEN

Vader / Moeder

1

Je moeder blijft je moeder,
zo eigen en vertrouwd.
Je wil haar nog niet missen,
omdat je van haar houdt.
Maar eens dan komt de dag,
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen blinkt een traan.

2

Moeder zijn is alles geven,
zorgen, lijden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven,
alles en tevreden sterven.

3

Nooit klagend, nooit vragend,
je lasten in stilte dragend.
Jouw handen hebben voor ons gewerkt,
jouw hart heeft voor ons geklopt,
jouw ogen hebben ons tot het laatst gezocht.
Rust nu maar uit, je hebt het verdiend.

4

Ik heb mijn moeder niet verloren,
daarvoor gaf ze mij teveel.
Wat zij mij zei, dat blijf ik horen.
Van wat ik ben is zij een deel.
Ik kom haar overal nog tegen,
in wat ik doe, in wat ik laat.
Zij was en blijft voor mij een zegen,
waarvan het spoor steeds verder gaat.

5

Vaders sterven niet,
ze glijden hooguit naar de overkant.
Ze leven verder in wie blijft,
in woorden en gedachten,
in verhalen, gevoel en tederheid.

Vaders sterven niet.
Ze blijven altijd in de buurt.
Je ziet hem in de spiegel,
in een stukje van jezelf.
Je voelt hem in de pracht die leven heet.

Vaders sterven niet,
Ze worden bewaarders van de tijd.

Toon Hermans 1

1.
Als ik dood ben,
niet die theatrale rouw.
Neem wat Franse kaas,
wat stokbrood en wat wijn.
Ik wil ook niet
in een vaasje op de schouw.
Ik wil gewoon
een stukje kerkhof zijn.

2.
Zoals de dag
uit de nacht
treedt het leven uit de dood.
Er is liefde
die niet sterft.

3
De dood is niet braaf
en de dood is niet stout.
De dood is niet jong
en de dood is niet oud.

De dood is geen warmte
en geen ijzige kilte.
De dood is een veilige
heilige stilte.

4
Als tranen een trap konden bouwen
en herinneringen een brug.
Dan klommen wij hoog naar de hemel
en haalden we je weer terug.

5
Ik had het leven lief,
de mensen en de dieren,
de zeeën en rivieren,
ik had het leven lief.
Ik had het leven lief,
de bergen en de dalen,
de warme zonnestralen,
ik had het leven lief.
Ik had het leven lief,
het sterke en het broze,
het blije en het boze,
ik had het leven lief.
En valt het doek dan dicht,
nog even op het leven,
een laatste glas geheven,
ik had het leven lief.

Toon Hermans 2

6

Waar je ook bent, 'k zou 't niet weten.
Niet in afstand of in tijd te meten.
Maar ik draag je bij me, diep in mij.
Daarom ben je zo dichtbij.

7

De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en ied'reen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.

We zien ze vallen naar de grond
en dan opnieuw weer groeien.
Zo heeft de aarde ons geleerd
dat al wat sterft zal bloeien.

8

En telkens weer zullen we je tegenkomen.
We zeggen veel te gauw: het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.

9

Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetjes die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt: 'Ik ben wat moe'.
Maar op een keer dan ben je
aan je laatste beetje toe.

10

Verder van de wereld weg,
elke dag een beetje.
Dichter naar de hemel toe,
elke dag een treetje.

11

Je sliep zo stil vannacht
de zon kon het niet weten
dat jij zo vreedzaam en zo zacht
de ochtend zou vergeten...

12

Omdat er liefde is,
bestaat er geen voorbij.
In alle eeuwigheid ben jij...

Korte teksten

- 1
Als iets liefs je verlaat,
blijft nog altijd de liefde.
- 2
Als het donker is,
worden de sterren zichtbaar.
- 3
Voorgoed uit ons midden,
maar nooit uit ons hart.
- 4
Het mooiste wat je kunt achterlaten,
zijn sporen van liefde.
5.
We laten je los, intens verdrietig,
maar voor altijd verbonden.
- 6
Je bent niet meer daar waar je was,
maar overal waar wij zijn.
- 7
In iedere traan van verdriet,
glinstert een mooie herinnering.
- 8
Groot is de leegte en het verdriet.
Mooi zijn de herinneringen.
- 9
Je begint klein en kwetsbaar, zoals je ook eindigt,
Maar wat je achterlaat, is groot, mooi en krachtig.
- 10
Loslaten in ons leven
Vasthouden in ons hart
- 11
De letters van jouw naam,
staan in ons hart geschreven.
- 12
Er is niets dat voorgoed verdwijnt als
men de herinnering bewaart.
- 13
Liefde houdt niet op waar het leven
eindigt.
- 15
Aanwezig door afwezigheid
en daardoor nooit verleden tijd.
- 16
Liefde begint met een glimlach,
groeit met een kus en eindigt met een
traan.

Baby / kind

1
Het is ondraaglijk,
wanneer zoveel blijdschap
zo plots omslaat
in zoveel verdriet.

2
Geen woord drukt het verdriet uit
en niets geeft weer de pijn,
aan alles wat wij wensten,
maar dat niet zo mocht zijn.

Toch heeft jouw tere leven
ons in het diepst geraakt.
En daarom lief klein mensje
ben jij voor ons volmaakt.

3
Je zag ons niet meer,
maar wij zagen jou.
Je voelde ons niet meer,
maar wij voelden jou.
Hoe jij, zo mooi bij ons lag
vergeten wij nooit
al was het slechts één dag.

4
We fluisteren jouw naam.
Voor altijd.
Blijf in onze gedachten.
Warm gekoesterd.
Kwetsbaar mooi kind.
Voor altijd in ons hart.

5
Een jong leven,
te weinig tijd gegeven.
Te kort op deze aarde,
maar van onschatbare waarde

6
Drijf op de wolken.
Dans met de zon.
Verover de maan.
En woon tussen de sterren.

7
Als een regenboog vol kleur.
Als een zonnetje heel fel.
Een herinnering zo dierbaar.
In gedachten geen vaarwel.

Religieus

1
Je wereld werd steeds kleiner.
De deur ging langzaam dicht.
Iedere dag toch verder,
jouw reis naar het Eeuwige licht.
Zoveel vragen zonder antwoord.
Wat ging er in je om?
Niemand kan het nog vertellen.
Alleen God die weet waarom.

2
De Heer heeft gegeven
liefde in het leven
moed tijdens het lijden
troost bij het scheiden.

3
Veilig in Jezus' armen.
Veilig aan Jezus' hart.

4
Als je je voet op de andere oever zet
en het blijkt de hemel te zijn.
Als je dan door een hand wordt aangeraakt
en het blijkt Gods hand te zijn.
Als je dan muziek hoort
en het blijken engelen te zijn.
Dan ben je niet heengegaan,
maar thuisgekomen.

5
Het levenspad is afgelopen,
de grens bereikt met laatste kracht.
De hemel gaat nu voor haar open,
zij is voor eeuwig thuisgebracht.

6
Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie,
maar de grootste daarvan is de liefde.
1 Korintiërs 13

7
De Heer is mijn herder.
Het ontbreekt mij aan niets.
Psalm 23

8
In Paradisum deducant te Angeli.
(Mogen de engelen u geleiden naar het paradijs)

9
De mensen van voorbij,
zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij,
zijn in een andere weten.
Bij God mogen zij wonen,
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij,
zijn in 't licht, zijn vrij.

Ziekte / dementie 1

1
Herinner mij,
maar niet in sombere dagen.
Herinner mij, in de stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.

2
't Verlies was er al voor het einde.
De rouw al voor het afscheid kwam,
toen die ellendige verwarring,
bezit van je gedachten nam.
Wij voelden mee, je stil verdriet.
Nu rouwen wij, doch treuren niet.

3
Als het leven niet meer gaat zoals gehoopt.
Als veel je wordt ontnomen.
Als je moet toelaten dat een ander je verzorgt.
Als het leven niet meer jouw leven is.
Dan komt de tijd dat het einde goed is.

4
Zwijgzaam, stil en zonder klagen,
wilde jij je ziekte dragen.
Je vocht met al je levenskracht,
voor elke nieuwe dag en nacht.
Zo ben je langzaam moegestreden,
uit ons midden weggeleven.

5
Als je ouder wordt
en niet meer weet waar je bent.
Als je mensen ziet,
Maar ze niet meer echt herkent.
Als je toch blijft strijden
om bij ons te leven.
Dan hopen we dat je nu
de rust is gegeven.

6
Tot het laatst wilde je leven,
door een sterke wil gedreven.
Je geest was nog op volle kracht,
maar over je lichaam had je geen macht.

Ziekte / dementie 2

7
Ons moedertje-lief is niet meer.
Haar geest was nog helder,
maar haar lichaam kon niet meer.

8
Er zijn geen woorden voor een zieke,
van we je weet hij redt het niet.
Je streelt zijn wang, je ziet zijn ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde,
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn leven,
maar ook zijn lijden overnam.

9
Zwaar werden de dagen,
lang duurde de nacht.
Hoe moeilijk is het vechten,
bij het ontbreken van de kracht.
Maar ondanks het verlies van jouw leven,
zijn wij dankbaar dat je nu eindelijk
je rust hebt gekregen.

10
Hard gewerkt, moe gestreden,
ging jij slapen voor altijd.
Wij weten dat je hebt geleden,
in jouw grote dappere strijd.

11
Waarom al dat vechten?
Waarom al die pijn?
Je wilde hier niet weg,
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog graag verder,
maar verloor dit gevecht.

12
Het laatste beetje is nu op.
Veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand.
Gedoofd zijn alle vuren.

Dichters / Songteksten

1

Vandaag begraaf ik jou in mij.
Niet in de aarde, niet in de kist.
Niet bij die muur daar in de ochtendmist.
Daar ben jij niet.
Je bent veilig in mij.
Rob de Nijs

2

Als ik dood ga, huil maar niet.
Ik ben niet echt dood moet je weten.
Het is maar een lichaam dat ik achterliet.
Dood ben ik pas, als jij mij bent vergeten.
Bram Vermeulen

3

Als ik dood ben, zeg maar niets meer.
Iedereen weet hoe ik was.
Nee, geen cake en ook geen koffie.
Drink liever samen nog een glas.
Youp van 't Hek

4

Soms is het beter iets moois te verliezen.
Beter verliezen, dan dat je 't nooit hebt gehad.
Rowwen Hèze

5

Ik glimlach eventjes naar boven,
ik weet niet of je dat kunt zien.
Ik wil daar zo graag in geloven,
ik neem genoeg met misschien.
Martin Gijzemijter

6

Leven is als sneeuw,
je kunt het niet bewaren.
Troost is dat jij er was,
uren, maanden, jaren.
Herman van Veen

Berusting

1
Veel mooie herinneringen
verzachten ons verdriet.
Voorgoed uit ons midden
voor altijd in ons hart.

2
Zijn laatste woorden waren:
Het is goed zo.
Moe, maar voldaan
Heeft hij ons losgelaten.

3
Het is ons maar geleend,
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom
zijn de herinneringen.

4
Voor mij is het niet erg meer.
Daarvoor is het verleden.
Wel voor jullie die ik achterliet.
Vaarwel en wees tevreden.

5
Al heeft zij ons verlaten,
zij laat ons nooit alleen.
Wat wij in haar bezaten,
is altijd om ons heen.
Als zonlicht om de bloemen,
een ieder goed gezind.
Teveel om op te noemen,
door iedereen bemind.

6
Vergeet haar tranen.
Bewaar haar gulle lach.
Zij heeft haar strijd gestreden.
Dat zij vredig rusten mag.

7
Ik was verbaasd, verrast, verrukt,
ik heb je als een bloem geplukt.
Voor eeuwig zul je bloeien, want
ik heb je in mijn hart geplant.

8
De strijd heb je nooit opgegeven,
zelfs niet toen het einde werd verwacht.
Je bleef geloven in het leven,
vrolijk en vol levenskracht.

Plotseling overlijden

1
We zwaaien mensen uit ons leven
Zonder het vooraf te weten

‘Was gezellig’
‘Zie je gauw’
‘Welterusten’
‘Ik van jou’

En wat voelde als een komma
Blijkt uiteindelijk een punt

We zwaaien uit
Zonder te weten
Omdat je soms
Niet weten kunt
Merel Morre

2
Midden in het leven,
nog zoveel te geven.
Ideeën en plannen te over,
in één keer voorbij.
Voor ons was je een kei,
enig in zijn soort.
We zetten ons leven
in jouw gedachten voort.

3
Hij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad.
Nog zoveel te doen
zoveel te geven.
Nog niet klaar met dit leven.

4
Zoals een bloem zo is het leven.
’t Begin is teer en klein.
De één die bloeit uitbundig.
De ander geurt heel fijn.
Sommige bloemen blijven lang.
Weer anderen blijven even.
Vraag niet bij welke bloem je hoort.
Dat is het geheim van het leven.

5
De zon scheen.
De vogels floten.
De bloemen bloeiden.
En toen werd het stil.

Liefde 1

1
Jouw liefde was mijn liefde,
je hart een deel van mij.
Je strijd was ook de mijne
jouw vreugde die van mij.
Je pijn bracht mij in tranen,
je strijd deed mij ook zeer.
Zo waren wij met de jaren,
een eenheid meer en meer.

2
Er was niemand zoals jij,
en hoe erg ik je ook mis.
Ik ben zo dankbaar en blij,
dat die herinnering er is.
Martin Gijzemijter

3
De grenzeloze liefde,
die zij naar ons heeft uitgestraald,
wordt nu in eindeloze
herinneringen vertaald.

4
Wat is een lente zonder leven
en wat is een zomer zonder zon.
Wat is de liefde zonder geven
wat is er wel, als 't nooit begon.
Wat is een hemel zonder blauw,
wat is de wereld zonder jou?

5
Jij dacht altijd alleen aan anderen.
Nu denken wij alleen aan jou.

6
Jou moeten missen is ondraaglijk,
maar als ik mocht kiezen,
koos ik opnieuw voor een bestaan,
waarin ik jou had te verliezen
Martin Gijzemijter

7
Ik mis je in mijn vrolijkheid,
ik mis je in verdriet.
Al leef ik nog een eeuwigheid,
nooit mis ik jou niet.
Martin Gijzemijter

Liefde 2

8

Wij staan niet altijd stil
bij het woord 'Samen'.
Maar het is een groot gemis,
als 'samen' uit je leven is.

9

Sommige mensen missen
Sommige mensen raken
Maar alle mensen missen
De mensen die zo raakten
Merel Morre

10

Zijn stoel is leeg,
zijn stem is stil.
Wie hem heeft gekend,
weet wat dat zeggen wil.

11

Samen plezier, samen op reis,
samen een eenheid, samen eigenwijs.
Samen kwaad, samen weer goed,
samen verdrietig en samen weer moed.
Nu verder zonder jou, dat doet pijn,
te weten nooit meer samen te zijn.

12

Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Flink was je je hele leven,
moedig ben je tot het einde gebleven.
Flink wil je nu dat wij zullen zijn,
maar afscheid nemen van jou doet ons zo'n pijn.

13

Leven is eeuwig
en liefde onsterfelijk.
De dood is slechts een horizon.
En een horizon is niets anders dan een
grens aan ons gezichtsvermogen.

14

Afscheid nemen is met zachte handen
dichtdoen wat voorbij is
en verpakken in de goede
gedachten ter herinnering.

OPENINGSZINNEN

Algemeen

1. Na een leven vol zorg en liefde is van ons heengegaan mijn lieve vrouw, onze moeder en oma...
2. Verdrietig laten wij u weten dat het leven van mijn lieve man en onze trotse vader is overgegaan in dierbare herinneringen.
3. Na een intens en bewogen leven is, te midden van zijn dierbaren, overleden onze vader en opa...

Na een periode van ziekte / dementie

1. Na een periode van afnemende gezondheid is rustig ingeslapen mijn zorgzame man en onze lieve vader en schoonvader...
2. Verdrietig, maar dankbaar dat verder lijden hem bespaard is gebleven, laten wij u weten dat is overleden...
3. In de schemering van haar leven is rustig ingeslapen....
4. Langzaam vervaagden herinneringen, gleden gedachten weg en nam je afscheid van ons. Nu nemen wij afscheid van jou...

Onverwacht overlijden

1. Hij had nog grootse plannen voor de toekomst, maar in de bloei van zijn leven, hebben wij geheel onverwacht afscheid moeten nemen van...
2. Geschokt en verdrietig laten wij u weten dat wij totaal onverwacht afscheid hebben moeten nemen van...

Religieus

1. Wij hebben aan Gods liefde toevertrouwd onze moeder en oma...
2. Met volledige overgave en vertrouwen in God is overleden mijn lieve man en onze vader...
3. Na een kortstondig ziekbed en na het Heilig Sacrament der Zieken te hebben mogen ontvangen, is rustig van ons heengegaan...
4. God heeft thuisgehaald mijn zorgzame vrouw...

DE RUITER
UITVAARTZORG

Een vertrouwd gezicht, altijd dichtbij